

عنوان مقاله:

نسبت علم و دین در گذر تاریخ (دوره پیشارنسانس با تاکید بر اسلام و مسیحیت)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 11، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا کلهر - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی دانشکده الهیات دانشگاه شیراز

علی رضا فارسی نژاد - استاد یار بخش فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه شیراز

کامبیز کلهر - کارشناس گروه علوم زیستی - دانشکده علوم - دانشگاه کردستان - سنندج- ایران

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ جوامع دینی، سرنوشت علوم به ویژه علوم عقلی همواره به دست آموزه های الهیاتی آن جامعه بوده است از این نظر بررسی نحوه تعامل علوم به ویژه علوم عقلی با دین به معنای آموزه های الهیاتی دارای اهمیت است؛ اثر پیش رو که پژوهشی با رویکرد تاریخی است ضمن توصیف و تحلیل آراء مورخان درباره چگونگی تعامل علم و دین در دوره ماقبل تاریخ، یونان باستان و قرون وسطی در جهان مسیحیت و اسلام به این نتیجه می رسد که علم و دین در طول تاریخ همواره نسبت های پویا، دو طرفه و گوناگونی با یکدیگر داشته اند با این همه از زمان شکل گیری علوم، چه در یونان باستان و چه در قرون وسطی در عالم اسلام و مسیحیت همواره بین بخشی از آموزه های علوم به ویژه علوم عقلی با مواضع الهیاتی برخی از مذاهب دینی نوعی ناسازگاری وجود داشته است؛ با اینکه مسیحیت و اسلام هر دو در ابتدای ظهورشان سبب رشد علوم بودند و علوم- علوم عقلی- نیز روش لازم را برای تبیین تعالیم دینی در اختیار الهیدانان می گذاشت اما همواره نوعی ناسازگاری بین ساختار ذهنی - روانی مفسران آموزه های دینی و یافته-های علوم عقلی وجود داشته است.

کلمات کلیدی:

اسلام، دوره پیشارنسانس، مسیحیت، نسبت علم و دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229384>

